

Архів з бірому
Горьківського - Збрунського округу 0 944

ПАПКА

для 161

паперів

"Макетівши конішнього вишкоосу"
"УГА 1944р."

Машинопис, оформлений машинописом

20 р.

Уданий паки: 1944р.

Уільковсь документів: 2

Уільковсь оформив: 44

Збрунський: пошіймо

МАТЕРІЯЛИ
ПОЛІТИЧНОГО ВИШКОЛУ.

1944

ПОЛЬЩА В ПЛЯНАХ МОСКВИ.

Саме тепер розгорівся совіцько-польський конфлікт Московський імперіаліст і польський еміграційний уряд, що також хоругує на імперіалістичну манію сваритися за наші Західні землі. В той час, як польський уряд всі сили зосереджує на українцях, Москва спритно приготує йому кінець. Та він цього в своїй шовіністичній політиці не бачить і не чує та тягне за собою на дно пропасті весь польський народ. Польська політика дає прекрасний матеріал для більшовицької пропаганди та створює пригожий ґрунт для сіяння розбрату і анархії. Як в планах Москви виглядає польська справа знаменито зраджує комуністична дитячка, видана в грудні 1943р. і звернена до поляків. Наводимо її дослідно в перекладі з польського на українську мову.

Товариші!

"Вступаємо в рішальний рік, рік 1944. Перемога за перемогою прикрашує прапори нашої доблесної Червоної Армії. Воєнна сила Німеччини на сході зламана, а розклад нім. армії вже почався. Під Сталінградом ми нанесли нім. військам найбільшу поразку в історії світа. Ми прогнали гітлерівські орди донецького басейну і визволили /?/ більшу частину Радянської України. Ми здавили середній фронт, а на північному фронті, саме наша офензива розвивається вперед. Визволене радянське населення з захопленням вітає Червону Армію і дає вислів своїй великій радості, що по двох роках нім. неволі знова стала вільною. Населення то висказує свою незрівняну вдячність Великому Сталінові і славним вождям і воїнам Червоної Армії за повернення йому волі!

День звільнення з під гітлерівського ярма близький вже і для Польщі! Червона Армія надходить і в недовзі будете вільні! Не вступає вона до Польді, як ворог, але як союзник польського народу, щоб спільно з ними прогнати на віки з краю гітлерівських злочинців. Зближується цей радісний день, коли Польща буде прийнята, як Радянська Республіка до Союзу Радянських Республік! /Сказано і не двозначно. Москва думає тільки про Радянську Польщу, а не ніяку іншу. Примітка - наша/.

Покажіть себе гідними того, докажіть це чином, вдаряючи всіма силами на ворога, відповідаючи йому боротьбою на життя і смерть! Атакуйте ворога при кожній нагоді і всюди, наносіть йому шкоду на кожному місці. Тільки в той спосіб можете зблизити день вашого визволення.

Не приглядайтесь безчинно, як гітлерівські злочинці мордують сотки і тисячі ваших земляків на вулицях міст і сіл ваших.

Що допоможе вашому народові, що націоналістичні партії приносять вінці сорому на місце публичних езекуцій, урядують до них процесії, палять свічки і ставлять хрести? Що допоможе, що священники відправляють по костелах молебни за помордованих і думають, що їм Господь Бог за дармо дасть, що тільки захочуть, бо вони є його улюбленим народом, месією народів, який спасе світ як це змовили нього його пророки, ще в минулому столітті і що він ще до сьогодні відить. Святкуючи церковні свята, ходячи до сновід і причастя, віддаючи "ксьондзам" свої тяжко запрацьовані гроші, думають, в цей спосіб сповнили свій обов'язок і можуть спокійно чекати, поки визволення само їм знеба не спаде. Відкиньте геть це обманство! Відшліть "ксьондзів" до корисної праці. Звільніться від костела смертельною отруєю для народу. /Ці слова варто запам'ятати тим, що вірять у повернення релігійної свободи в СРСР/. Звільніться від своїх націоналістичних провідників, які йдуть рука в руку з костелом і ніколи не заступили інтересів трудових мас. Хай святкують вмирі своє Різдво Христове і хай марнують час свій без користі. /Москва плює в очі польському народові, а він шукає співпраці і порозуміння з нею, замість спільно боротися з нею/.

Ви товариші беріть за зброю і ставайте муром до боротьби за щасливу і вільну Польщу в союзі з великим і могутнім Союзом Радянських Республік!

Хай живе вільний польський народ!
Хай живе вільна Польща в союзі Радянських Республік!
Хай живе СРСР і його доблесна армія!
Хай живе маршал Сталін!

Комітет Допомоги Червоної Армії.

У К Р А І Н Ц І П О Л І С С Я .

На засягом своїх дій охоплює навіть далекі закутини Полісся, щоб там боронити рідних братів та нести їм світло правди, ідею Самостійної Соборної України. /Ред/.

У вогні запеклих змагань кується краща доля народів, які борються за своє визволення. Стає до бою і наш, найбільший між усіма народами пригноблений, український народ. Багата і велика земля наша, та на ній сараною засіли чужинці, а нас справжніх господарів тільки поробили своїми наймитами, ще і зі світа звести хочуть, щоб і сліду нашого не зісталось.

Полісся не одного дошкільного удару дістало від них, бо ж і воно є не відлучною частиною української землі, бо ж і ви мешканці Полісся є синами великого українського народу.

Не одні пани перевелися на наші землі. Не одне ярмо Ви зносили, але жодне не було солотке.

Була царська Росія — тримали народ в темряві, не давали йому досягнути до світла науки, дізнатися, хто він такий на справді і хрестили нас православними:

Успокоїлась царська Росія — накинута ярмо Польща. Але воно не було ні троха легше. Спало і далі Поліське село повите темрявою і смутком, вмирало з голоду на своїх нужденних болотах і пісках, але польським панам було це байдуже. Вони боялися, щоб поліщуки не довідалися, що вони частина 40 мільйонного українського народу. Не забули добиватися своїх прав. Охрестили Вас польські пани "тутешніми". Не життя то було, а животіння звіряче. Ні добитися правди, то, так і знай, звікуєш у тюрмі. А хто тільки не ходив своїми бруцними чобітьми по вашій душі, хто не плював у неї. А все таки не вмерла душа Ваша бо не відокремилися Ви своєї пісні, ані предківських звичаїв, ані рідної мови.

Луснула з великої пихи панська Польща, здавалося, що над Поліссям зійде врантє сонце.

Але малетіла нова орда із півночі більшовики. Словами, як медом мазали вони Вашу душу та справді були як полин. Стелили гладенько та спати було твердо. Скільки ж то людей закатували червоні душегуби по тюрмах, скільки на Сибір, чи Казакстан? А як нас нагодували? Невважаючи на те, що власних самих завжди не хватало хліба, обложили великими зерновими поставками. А щоб ви не могли собі хліба дістати на Волині, червоні кати відірвали Вас від України прилучили до білорусії, відгородили Вас таким чином штучним кордоном від своїх українських братів, в яких Ви рік-річно діставали хліб і інші продукти. А скільки награвували у Вас худоби, вовни, масла, яєць, та інших продуктів, якими треба було затикати неситу пельку хриstopродавців. А, щоб Ви немарнували не потрібного часу, то безпощадно ганяли у далекі околиці возити дерево, де Ви калічили свої коні і підривали своє здоров'я. Врешті, щоб запрягти Вас у вічне ярмо, створили вони для Вас колгоспи, в яких Ви мусіли погано їсти, погано одягатись, а багато працювати на червоних катів. На довершення всіх своїх "добродіств" заставляли вони Вас говорити білоруською, або кацапською мовою і навіть українцями не дозволяли себе називати, тільки білорусами.

Таке було більшовицька правда. Не одному вона боком видізна.

Забрали чорти більшовиків, але принесли замість них нову халену — німців. Як більшовики так вони розпиналися на всі чотири сторони світу, що несуть волю і щастя. А принесли... Бохай не казати — сльози і кров, руйну і голод. Останню сорочку здирають, останні окрасць хліба відривають від рота. Мало того, що вбивають людей, палять цілі села, живцем кидають людей в огонь, тисячами женуть на роботу в Німеччину і там закатовують нагами, або заморять голодом. Так, як большевики не дозволяють вам їздити на Волинь дістати для себе хліба, кажучи, що це спекуляція. Від німців сподіваємось, як від большевиків, нічого крім голоду, знущань і смерті. Питається, як вирватися вам з тої халени і хоч трохи пожити людським життям при рідній родині?

І наче у відповідь на ваш запит чуєте ви "солодкий" голос давніх визволителів: "Ми вам поможемо. Ми вас навчимо по чому хліб і сіль. От тільки щоб в шори взяти". Видно не досить ще насталася крові большевицька півка, коли ніхто не може тіго цитва відмовитися.

Ще з німцями не справились, а вже висилають своїх понижців — червоних партизан, щоб вам нове трмо готували.

І сунуть понижачі цілими ордами на Україну — жидаї, татри, цигани і всяке інше дрантя. І знову обіцяють вони грушки на вербі, "все буде, все дамо, ви не зрайтеся під нашу тільки опіку".

А дулі під ніс не хочуть?

УКРАЇНЦІ ПОЛІСЯ!

Вороги України хочуть і на цей раз придушити, її своїм каменем, але гірко як гірко ще катимуться.

Не до Москви, не до Берліну, і не до Варшави вертати мемо.

На своїй землі господаруватимемо!

Досить по милостині руки простигати, чужі пороги обтирати.

ЧАС ВІЗВОЛЕННЯ НАДОДІТЬ! Український народ своїми власними силами, без допомоги сусідів, створив свою власну Українську Повстанчу Армію /УПА/. Вона його захищає в ці тяжкі дні. Вона жене геть з України чужинцьку голоду.

І вас українці Полісся вона несе волю і щастя!

Єдиний гасло — під її прапори! Організуйте, як лише можна і вступаєте в ряди Української Повстанчої Армії. Спмагайте її чим можете бо то є ваша армія.

Бийте червоних волюг! Видушуйте червоних і німецьких катюг!

Досить нам жити в чужинців. Поставимо свою рублену хату — Українську Самостійну Соборну Державу і заживемо вній без пана, на вольні волі.

БРАТИ УКРАЇНЦІ ПОЛІССЯ!

І над Поліссям зійде сонце волі. Сживуть ваші ліси, озера, ріки, поля. Підуть у школу ваші діти. Збогатієте і ви, загоїте всі свої рани.

Українська Повстанча Армія в цьому. **ЗАНОБ УКО!**

Слава Україні — Героям Слава!

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ

Штаб групи "Гурівя".

НАПРЯМНІ ДЛЯ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ НА СХОДІ.

Німецькі заарядження інструкції, а в слід за тим практичні потягнення завжди так ясно зрадкують їхні ціліпляннн, що всякі коментарі є зайвими. Ниде містимо інструкції для Генерал-і Гебітскомісарів майже в повному тексті із короткими лише примітками, тому що вона промовисто говорить лише для себе.

До Генеральних і Гебітскомісарів У к р а ї н и.

Як що ми хочемо виконати поставлене нам через Фірера завдання за огмотрення фронту харчами, треба старатись про вислїди нашої праці в потрібному розмірі.

При застосованні потрібних засобів, що ведуть до виконання потрібного завдання не може мати місця жодна фальшива сантиментальність відносно до місцевого населення. Треба взяти під увагу місцеві відносини, але загально може бути одна точка зору!

Райх мусить мати то, що до побіди потребує.

Думка про те, що здача контингентів зобов'язує до огмотрення також місцевого населення в харчі є мильне і свідчить про цілковите непорозуміння політичного, господарського і військового положення. Німецькі воєнки визволили цю Україну від большевизму жертвою своєї крові. Одиноким причинником, що його місцеве населення може дати за визволення і повернення через працю і контингенти Німеччині того, що вона втратила через жертву своїх найкращих синів: Смерть на українській землі упавших воєнків і перемога німецької зброї зобов'язує нас до докладного вясування справи, що якщо потрібні для Європи харчі для її виживлення не вистарчить, то населення мусить десь голодувати, але в кожному разі не сміє голодувати нім. населення. І якщо ми будемо поставлені перед проблемою, чи мавть голодувати німці, чи українці, то ми повинні знати наше рішення. Очевидно повинні голодувати українці і їхнє прохарчування це справа байдужа. Внаслідок такого ставлення голод дійсно огорнув широкі маси місцевого населення, а смерть збирала своє обильне жниво серед інтелегенції Києва, Харкова та більших і менших міст України. І це рішення виконати є обовязком гебітскомісарів і провідників господарства.

Між іншим українське населення задержало в минулому році більше збіжка для визоних потреб, як перед війною. В тому самому часі німецьке сільське населення віддамо все, що мало.

Вимагаю отже від підлеглих мені службових органів, щоб вони всі свої зусилля спрямувати на видобуття контингентів, особливо збіжка. Це має рішальне воєнне значіння.

І коли в недовзі Фірер збільшить для наших блиських харчеві рації, то нім народ буде за це йому вдячний.

Щоб ми при цьому через нашу працю могли допомогти рішально, то ми створили для цього передумови - це наша гордість, наша винагорода і найвище признання за нашу працю.

Для праці на Україні є тільки одна точка зору, все що служить повишим органам є правильне, все інше є фальшиве. Краще привести Україну тані грикраси, тандету і нашильники, як політичні дискусії /як в Ген. Губернії/.

Це, що одержує українець є більше як німець в райху? В районах, в яких еваковано села, подавати старости де є заховані припаси всяких харчів. Попередні неврожай /також найбільший неврожай 1933р./ навчили населення скривати і закопувати харчеві припаси, щоб мати потрібне на скрутну годину.

Емігрантське питання. Емігранти не мали завжди рації. Вони є відірвані від рідного ґрунту. Вони нахаль одначе находяться у високих штабах Вермахту. Не треба одначе на них звертати уваги. Треба взяти під увагу всякі можливої сті для наших воєнків після війни і справу переселення зі заходу на схід.

В цьому просторі мусить бути проваджена німецька переселенча політика. Що тоді буде з українцями? Коли напр. мешканці знищеного міста Кльструге перейдуть на схід жити на Україну, то українці мусять на таку саму віддзь пересунутись ще далше на схід. Європа мусить повіритись сам під німецьким проводом дальше на схід - кидеться тепер. /Мрії солодкі, але дійсність гірка.

Україна стане гробом для кожного загарбника.

Збір урожаю. Всюди є прекрасні вигляди. Значні запаси збіжжя вистарчать на найближші роки. Стремління гауляйтера /Коха/ є підвищити харчеві приділи в осені на основі українських досягнень. Ніхто не живе так погано в світі як німці.

Школа й освітні справи українців. В часі коли в Німеччині замикається університет, українці не мають права на вищі наукові заклади. Ми були б скінченими лотрами, якщо б ми щонебудь зробили для піднесення української освіти або позему української інтелігенції. /Так би зразу, а то торочать про культурні права/.

Післявоєнні вимоги. - 10 годин праці, 8 годин для Фірера і дві години для самого Фюрера. Він не може мати одже ніяких домагань на підставі 3-годинної праці, тільки на підставі цих вислідів з остачих двох годин, що робить для Фюрера, а які виходять йому на користь. Фюрер-одже заявив, що тимчасом має вистарчити школа з 4-ма класами. Там навчиться українець читати писати й рахувати. Ми не можемо собі дозволити на кожную конкуренцію з боку української інтелігенції. А тим часом то вже тепер прапляється в багатьох випадках. Українські дівчата йдуть до Німеччини в характері домашніх помічниць. Так легітимуються, як студентки і з ними обходяться німці, як із інтелігентами. Німецька дівчина з ВДМ, що в такому домашньому господарстві відбуває свою службу праці мусить чистити такі студентці черевики. Очевидно ми інтевенювали в тих справах і українські студентки сидять там, де повинні сидіти, а саме в закладах зброєвої промисловості.

Гауляйтер покликується завжди на Фюрера, якого завдання він виконує у всіх своїх заходах. В багатьох випадках була одначе опозиція зі сторони Вермахту, що не має найменшого зрозуміння політичних справ. В багатьох випадках стверджується одначе добрі взаємини й порозуміння з Райхсміністром для зайнятих східних земель пана Розенберга. /Значить розходження між Вермахтом а Партією існують/.

Церква. Є незалежна і є тільки одна гризота, що вона веде політику. Генерала фон Бока на шаста не має на Україні. Але він іменував у Полтаві сестринка колишнього провідника українців Петлюри; Скрипника єпископом. Отцей скрипник був 1918 р. секретарем Петлюри. Про його проти-німецьке наставлення не може бути жодних сумнівів. Скрипник не був ніколи священником, але мимо цього вмів утяти штуку й злучити дві українські церкви, що досі стояли ворожо одна проти другої. Політичні труднощі виступають тут ясно на денне світло.

Пропаганда. Відповідно до воєнного завдання України мусить пропаганда подібно, як це є в Райху в католицькій церкві, обіцявати ^{обіцати} щось-такі добра на небі а ніколи в дочасному житті. Треба отже всі політичні обіцянки відсувати в повоєнний час. /Ми вже давно розкулунали отцей нім. пропандивний обман/.

Аграрна ординація. Треба мати завжди на увазі біологічну силу розвитку словян, в яких за яких сотню літ буде стояти таке саме питання, що в нас в Німеччині. Український селянин отже одержує тепер в посідання двори по 20-30 моргів, але в посідання а не на власність. Він може господарити своїм господарним вислідом і добре відживляється після наших напружних. Скільки в селян в Райху мусить вдоволитись меншим господарством, як 40 моргів. Якщо одначе дати цю землю українським селянам на власність, то їхні малі вимоги що до життєвої стопи скоро зменшилиб сільсько-господарську продукцію. Це скопив дуже правильно Сталін, коли він створив колгози, щоб децо більше

з цієї землі вигосподарювати. Сталін більше видобув з України, як це було і за царських часів. /Звітси і нім. громгоспи/.

На Україні мусить бути створений великий колонізаційний простір для німців, чого між іншим не досягнене 1918 р. Простори, що ніколи до Європи не належали, не треба до Європи зараховувати. Це історична брехня, що Україна була коли небудь європейським фактором.

Америка виступила на світовому ринку, як грізний конкурент 1918 р. Японія панує на далекому Сході, що для нас буде цілковито замкнення.

Можливості зросту нашої промисловості лежать в майбутньому між Керінсбергом, і Владивостоком.

Все, що діється в Україні, мусить дітисся під певним кутом зору. Як він діє таке господарська розбудова на Україні. Ми не можемо дозволити до розвитку промисловості на Україні, що може стати для промисловості в Райху конкурентом. Завдання господарської розбудови на Україні одопле в одну: створити європейську сировинну базу, щоб більше витворювати цінфабрикати, усе очевидно під нім. проводом. /Таке поступовання називається найчистішою колоніальною політикою/.

Чому невмірав яскарі, а тільки німець?

На це питання легко відповісти. Всі допоміжні народи на східньому фронті вивтікали цілими дивізіями. Приймемо, що фронт потребує 5000000 мужів. Чи їх треба взяти серед німців, чи серед українців? В кого є боєва сила? Натурально тільки у німців. Ми мусимо отже 5000000 людей взяти з України і їх вєдати до зброєвої промисловості, а звідтиля виняти стільки ж німців і вислати на фронт. Якщо візьмемо 5000000 мільйонів Українців на фронт, то ці повтікають і ми всетаки будемо мусіли взяти з Райху 5000000 німців, а тим одначе, до зброєвої промисловості не будемо мати нікого.

Головне завдання нашої праці на Україні згідно з дорученням фюрера є мобілізація стільки ж робітників на працю в Райху і видобуття стільки ж харчів на харчевому відтєнку є багато праці і багато більші, як це навіть совети в мирний час могли здобути. Очевидно - ці наші досягнення відбулись коштвом українців. До березня 1943 р. ми одержали з України:

59500000	сотнарів збіжжя,	2200000	сот. цукру,	2120000	шт. худоби			
1000000	"	насіння,	65000	"	риб,	450000	"	свиней
1460000	"	стручкових,	50000	"	бавовни,	400000	"	овець
7960000	"	олійних,	5000	"	вовни,	400	міль.	яець
490000	"	масла,	350000	"	льоку,	30	"сот.	сіна
13720000	"	конопель	15000	"	лічничих зел.	40	міль.	сот. соломи
31000	"	меду,	14	міль.	шт. дробу.	/Гарні цифри грабіжницької господарни/.		

Українці співпрацюють з нами. Вони є щасливі, що мають працю й хліб і що не мусять валкувати політичних проблем.

Росія буде завжди спокійна, там були завжди банди. Є різні роди банд передусім в районах кагон, які там населеня тероризують, мобілізують, вишкочують і сильно тримають за морду, проти волі. Націоналістичними бандами кермують студенти зі Львова в Галичині, яким сниться вільна Україна. Вже ген. Ейнхорн зробив в 1918 р. помилку, що хотів зробити Україну самостійною /Скоронатський/. У 1918 р. знищено на Волині одну нім. дивізію.

Межи Кохом і Розенбегом панує повна згідність думок. Основами для цього є правильне трактування української справи.

У кожному німцеві є дещо милосерного Самарянина, а не з завоювника. Хто одначе пізнав схід, той знає, що на початку мусить бути намагання праці, а щойно по тім можна думати про трактування. В противному випадку він нічого не дістане. Теза, що українцям щось дати, щоб вони мали дещо боронити є фальшива. Мільйони німців втрачають на заході своє майно, а тут ми малиб роздавати.

При оцінці українців треба взяти на увагу низьку життєву стопу українців. Мимо цього німцям в Німеччині живеться гірше, як українцям. Їхні жінки є добрі, відживлені і мають пишні груди, коли нім. жінки носять над сильні жертви втрат najbliżих, працюють важко 10 годин, а потім годинами сидять в пивниці. /Так, наші жінки муляють ваші розбійницькі і звисні очі/.

Українське самоуправління, це питання не на теперішній час. І аж до лядіврта цього самоуправління вони не повинні мати.

/А де хто обманяє себе, що німці дадуть Самостійну Україну. Ні! Неволю і кріпацтво приготували нам/.

В І Д О З В А

Конференції Поневоленних народів Сходу Європи до народів Східної Європи і Азії

Дорогі брати і сестри!

В тяжкі хвилини лютування імперіалістичної війни-боротьби, у час загибелі мільйонів наших братів на фронті і винищування наших родин в запллі, в час варварського нищення нашого майна та пам'ятників культури по наших містах і селах - звертаємося до ВАС з братнім закликком: станьте одноставно до оборони життя і майна вашого і ваших рідних, станьте до боротьби проти ворогів людства - нациів війни.

Хто ж і для чого розпочав цю страшну і жорстоку війну? Хто являється винувником мільйонових вбивств і страждань невинних? Хто мусить перенести кару за народне горе? Проти кого нам боротися?

Сучасну війну розпочали і ведуть правлячі імперіалістичні верхівки Берлін і Москва - Німецькі націонал-соціалісти і російські більшовики.

Війна ведеться за те, котра з імперіалістичних клік має на далі поневолювати народи Європи і Азії. Імперіалісти ривиди що їм замало заграбованих зсмель, замало загарбаних багачів замало підбитих народів вони хочуть ще більше помирити свої імперії, ще міцніше придружити гноблені ними і затягати до такого ж ярма нові народи.

Прагнути до цих розбишадьких цілей імперіалісти силою змобілізували увесь здоровий елемент поневоленних і гнобленних ними народів та погнали його на фронт мільйони синів України, народів Кавказу Середньої Азії, На Волжа і Уралу-знаходяться сьогодні в окопах, віддаючи своє життя за своїх гнобителів. Втої же час в запллі НКВД тероризує їх родини, знущається над ними. В тилу запрягають до невольничої праці в воєнних заводах стариків і дітей, видають вних з рота останній кусень хліба.

Війна вже погубила мільйони бійців, зруйнувала народні господарства як поневоленних так воюючих народів. Однак кінець війни ще невидно: для випередження Аліянтів на Балканах, Кремлівські "вожді" видають не підготовлені військово-солдатські маси в безнастанний наступ і під вогонь нім. зброї. Ще не закінчилась війна з Німеччинов, а вже Сталінська кліка в наслідок загарбницьких задумів на Балканах Середньої Азії попадає в нові конфлікти, готується до нових воєнних дій. Ще не вигоєні одні рани а вже готуються удари для населення нові.

Та доремні надії імперіалістичних катів, коли вони думають, що і далі народи пасивно виконатимуть їхні накази сьогодні вже на тільки поневолені народи, але і маси народів, з яких вишли вправлячі імперіалістичні верхівки побачили безглуздя і увесь злочин теперішньої війни. Зараз всім стало ясно, що без перспективне змагання на фронті довело лише до нищення народів і спустошення краю. Всі зрозуміли, що мусить припинитися безглузда боротьба народів, що мусить наступити зміна.

Однак, яка має бути зміна і як до неї дійти?

Чи може наступити зміна, коли залишається при владі існуючі імперіалістичні класи? Чи може наступити суттєва зміна, коли залишиться дотеперішній державний лад насильства і експлуатації? Відомо, що державний лад побудований на поневолені народів одні другими, продовжує змагання до дальшого поневолення, породжує імперіалізм. Устрі побудований на поневолені одним народом других, неминуче веде до імперіалістичної війни і руйнування.

Щоб вийти з цього трудного становища, припинити війну замало. Для цього потрібно повалити цілий державний устрій, знищити імперіалістичні класи і побудувати новий лад на Сході Європи і Азії. Отже факт виключить можливість поневолення одного народу другим, виключить всякий імперіалізм і гартувати кожного народу. Цей лад мусить бути побудований на системі незалежних держав кожної нації на свої етнографічні території.

Здійснити цей лад можна тільки в безпосередній боротьбі імперіалістичної правлячою верхівкою, тільки шляхом революції, і в боротьбі проти спільних гнобителів - сталінського-гітлерівського імперіалізмів - необхідний один фронт всіх народів сходу, керований своїми національними проводами для перемоги революції потрібний підйом мільйонних мас.

Поневолені народи Сходу вже ступили на шлях цієї священної боротьби. В цій боротьбі вони добились вже поважних успіхів. Національні партизанки в Україні, на Кавказі, Середній Азії і Прибалтиці - високо підняли прапор проти імперіалістів, зброєючи народ перед рабунком імперіалістичної наволочи та визволюючи цілі терени від імперіалістів. Їм подають братню руку в цій боротьбі народи Балканів та західної Європи. Слідом за цими починами боротьба поширюється на території цілої імперії СРСР та Європи втягаючи до повстання усі поневолені народи, а також російські та нім. народи, пригнані власними імперіалістичними класами.

Мільйони бійців Червоної Армії російські по цілій Європі й Азії в окопах, на фронті, в'язні нім. в полоні, національних батальйонів при нім. армії, мільйони робітничих заводів колгоспів, та каторжних роботах в Німеччині і Сибірі - це - велика армія національної революції Сходу, - це - запорука її перемоги.

Бійці Червоної Армії і дорогі наші брати в окопах!

Своєю героїчною боротьбою, ви проганяєте нім. імперіалістів з рідних земель ви стали в ряди передових бійців проти імперіалістів. Однак ви виконали лише половину роботи. За плечима у вас жирує на народньому горі другий імперіалізм - сталінський. Він такий же ворог народу, як і німецький. Перевертайте свою зброю проти нього. Бийте його так нещадно, як отсе вараз гітлерівську наволоч. Врядах Червоної Армії творить революційну проти імперіалістичну організацію. Нав'язуйте контакти з революційними повстанцями, повстанськими арміями і переходьте до них організованим порядком - індивідуально та цілими військовими частинами.

Робітники воєнних заводів!

Не допомагайте імперіалістам своєю працею в заціллі загублювати ваших братів на фронтах. Виготовлену вами зброю і амуніцію захоплюйте в свої руки і бийте нею ваших гнобителів - імперіалістів. Передавайте її партизанським відділам.

Приналежні до чужонаціональних батальйонів при нім. армії!

Гітлерівські окупанти використали ваше тяжке становище в полоні і вашу волю битися проти сталінського імперіалізму і потягли Вас на фронт до братовбивчої війни.

При Вашій допомозі, Гітлерівські імперіалісти хочуть поневолити Ваших рідних на батьківщині, а потім і Вас знищити, як непотрібний елемент.

Не дозволяйте використати себе проти Ваших братів, і Ваше місце не при нім дивізіях, а в революційних проти імперіалістичних повстанських арміях. Навстаупте з ними контакт, усвідомлюйте своїх товаришів та зі всіма боеприпасами переходьте до своїх Повстанчих Армій.

Працююча інтелігенція!

Не посилюйте своєю працею державного апарату насильства над народом. Вступайте спільно з народом в революційну боротьбу проти імперіалістичних катів. Покидайте уряди, з'єднайтеся з відділами Повстанчих Армій та віддайте свої знання для їх скріплення. Своєю працею допомагайте двигнути єдиний фронт народів проти імперіалістів.

Революційними силами народів у спільнім фронті боротьби проти імперіалістичних загарбників, збудуємо новий лад, оснований на справедливості і волі народів.

ПОСТАНОВИ

I. КОНФЕРЕНЦІЇ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І АЗІЇ.

/Неповний текст/

Оцінка політичного становища.

1. Сучасна війна між німецьким націонал-соціалізмом і російським більшовизмом — це типово імперіалістична загарбницька війна за панування над світом, за новий поділ матеріальних багатств, за здобуття нових сировинних баз і ринків збуту, за поневолення народів і експлуатацію їхньої робочої сили.

2. Обидва воюючі імперіалізми заперечують права народів на їх вільний політичний і культурний розвиток у самостійних національних державах та несуть усім народам політичне, соціальне і культурне поневолення у формі гітлерівської "Нової Європи", чи більшовицького СРСР.

3. Проти суспільні грабіжницькі цілі та повну ідейну пустку намагаються імперіалісти замаскувати брехливими гаслами про соціальну рівність, визволення пролетаріату, тощо.

4. Скомпромітований ідейно більшовизм шукає опори у відогрітих революційних гаслах славянофільства і традиційного російського патріотизму.

5. Імперіалістична війна довела воючі імперії до великого матеріального і військового виснаження і загострила політичні і економічні суперечності в середині імперій. Це створило корисні обставини для наростання революційно-визвольного руху серед поневолених народів.

Останній час характеризується швидким ростом і загостренням визвольних революційних дій поневолених народів. В цьому заперечення перемога революції та нового світло-будучого.

Політичні завдання поневолених народів.

Тільки національні революції поневолених народів припинять безглузду воєнну різанину і принесуть світові тривке замирення. Новий міжнародний лад, опертий на пануванні політичних прав кожного народу, дасть кожному народові певні можливості культурного і економічного розвитку. В системі вільних національних держав забезпечується повна воля людини, давлені і експлуатовані досі казаремною системою імперіалізму.

Щоб припинити терор, знущання імперіалістів та прискіпати революційні дії проти імперіалізму, Конференція закликає всіх поневолених народів посилити політично-революційну боротьбу на всіх теренах для вирівняння натури революційного фронту проти імперіалізму.

Для певної і повної перемоги національної революції потрібний один спільний фронт всіх поневолених народів.

Тому Конференція вважає необхідним створенням спільного Комітету народів східної Європи і Азії, які координувати буде всі національні-революційні сили тих народів, виробить єдину лінію боротьби зі спільним ворогом, єдину тактику боротьби та у відповідний момент дасть гасло до одночасного повстання всіх поневолених народів.

ОКРЕМІ ПОСТАНОВИ.

1. Конференція поневолених народів Східної Європи і Азії вітає героїчну боротьбу народів Західної і Середньої Європи проти нім. імперіялізму і заявляє свою політичну солідарність у цій боротьбі.

2. Конференція вважає потрібним розгорнути серед народів Західної і Середньої Європи широку пропаганду для ознайомлення їх з визвольною боротьбою народів Східної Європи і Азії.

3. Скріпити акцію самооборони і оборони перед терором відступаючої німецької влади і армії.

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І АЗІЇ.

З кінцем 1943 р. відбулась перша Конференція поневолених народів Східної Європи і Азії. На ній було заступлених 13 народів, а саме: українці, білоруси, грузини, азербайджанці, вірмени, казахи, узбеки, осетини, кабадинці, черкаси, татари, чивалі, башкери. Число офіційних делегатів виносило 39, а крім того було присутніх 10 осіб в характері гостей. Конференція має велике історичне значіння. Вона поклала міцні основи під трівку співпрацю всіх поневолених народів у боротьбі із імперіялізмами за їх повне і самостійне існування і намайбутнє, коли найвищі ідеї всіх народів -- власні держави, будуть здійснені. Вона є доказом, що поневолені народи ніколи не скоряться перед імперіялістами, що їм вони вивели нещадну боротьбу і будуть її вести спільним фронтом, аж до перемоги. Конференція підкреслила всі небезпеки, так німецького, як і російсько-більшовицького імперіялізму для народів Європи і Азії, і сказано, що на одинокий вихід -- єдиний революційний проти імперіялістичний фронт поневолених народів.

Як же безвиглядними є в обличчі цієї Конференції всі намагання імперіялістів придушити національні революції, чи звести їх на рівень своєю облудною політикою, розрахованою на низьку свідомість гноблених народів.

Ні, процес до зрівняння свідомості поневолених народів давно розпочався і саме тепер є у повному розгарі, чого найкращим підтвердженням є власне Конференція. Тому нічого не pomoже терор, наниці нездадуться крутіства Кремля, з орденами, релігією і зміною конституції. Поневолені народи вже добре на власній шкурі пізнали суть імперіялізмів і тепер падають лиш однією бажанням боротись з ними і перемогти їх.

На Конференції подрібно розглянено сучасне положення, завдання поневолених народів, та конкретно намічено організацію визвольної боротьби. Для ілюстрації перебігу наради подаємо зміст двох доповідей, а саме: доповідь Карла /грузина/ "Спінка сучасного політичного становища", і доповідь Іванова /українця/ "Політичні завдання поневолених народів".

ЩО ОЗНАЧАЄ РОЗПУСК КОМІНТЕРНУ?

В грудні Москва подала, що "Інтернаціонал", Марксизм - це догма".
ск державний гимн знесено. Це дає нам на- І. Сталін.
году ще раз спинитись над значенням роз-
пуску "Комуністичного Інтернаціоналу"
/Комінтерну/.

І. Ред.

Молодий лейтенант Червоної Гвардії, орденоносець, похилив голову, напружено задумавшись.

- Так, - тихо мовив, - технікою ми проти німців слабі. Знаємо, остаточно розбити їх нам не під силу. І ви маєте рацію: допомога Америки і Англії нам це горування цінного пса: чим голодніший він, тим дотіпий. Знаємо, як вони нам "пристелі"! Але не на їх братерську допомогу розраховуємо ми. Не відьому наша сила. Ми програємо бо на одній частині земної кулі але виграємо війну цілому світі. Ми виснажемо Німеччину і Европа запалає вогнем соціалістичної революції. Пожежа перекинеться і на Британські острови. І води Тихого океану незагасять того революційного вогню, в якому горітиме облудна статует американської капіталістичної свободи.

Очі лейтенанта загорілися фанатичною вірою в такий хід подій. І тріюмфуючи він запитав:

- Чиба ви забули, що на світі існує III комуністичний інтернаціонал? А це штука повище гармати, "Катюші-маші".

Лейтенант гвардії на велике своє щастя недожив до місяця травня 1943р. Йому не було потреби кінчити життя самогубством, він загинув двома місяцями раніше, під час повторного відступу від Дніпра, загинув з твердим переконанням в остаточну перемогу комунізму в цілому світі. Але оскільки такий чкі він лишився в червоній гвардії і армії?

Розпуск комінтерну ударив, як ніж ката, всамає серце Червоної Армії. Мільйони змучених війною червоно армійців і командирів, робітників і селян СРСР з початком кожного нового дня напружено чекали по-ви єдиного їх ратівника, ідали на радісну вістку про початок Всесвітньої Соціалістичної Революції. За 25 років існування СРСР кожному його громадянину було доведено, як $2 \times 2 = 4$ /за мар-ксо-ленінською таблицею множення/, неминучість цієї революції. Кожного друкованого листа не видавалось в СРСР без кличу комінтерну на самим виднім місці, без "Пролетарі всіх країн єднайтеся". Не було ні одного дня який не кінчився б і не починався б урочистими акордами "Інтернаціоналу" з найбільшої вежі Кремля. Ніхто в СРСР не жив для себе, не працював для задоволення своїх особистих потреб - вся праця людська, як і життя, повністю знаходилося в розпорядженні Комінтерну, беззастережно служили справі перемоги комунізму у всьому світі. До року величними маніфестаціями відзначає народи СРСР комуністичний великдень - день першого травня. "День боевого огляду революційних сил міжнародного пролетаряту". "День міжнародної революційної солідарності". Гаслами комінтерну покривалися найбільші "труднощі" нечування голодування, в інтересах міжнародного пролетаряту масово розстрілювали, мучили в тюрмах, нещадно експлуатували пролетарів СРСР.

Скільки принесено жертв, скільки укладено праці, поту і крові, і все для того, щоб одного дня цинічним декретом оголосила банда нахабних сталінських брехунів: "Комінтерн - це ломаного шага не варта штука".

II.

Факт роспуску комінтерну - це не лише якийсь новий пропагандивний трюк кремлівських паразитів! Даремно намагається німецька пропаганда запевнити широкі маси, що значення того акту - надзвичайно мале, що воно по суті нічого не змінює, що все лишається по старому. Розпуск Комінтерну якраз дає змогу глянути на це "старе" по-справжньому, по-новому.

Роспуск Комінтерну - це зірвання машини з усіх імперіалістів, це в першу чергу пролиття світла на саму суть сьогоднішньої імперіалістичної війни.

25 років готувався ленінсько-сталінський похід на світ. Але годі було розглядати справжню мету того походу - мету імперіалістичну, ворожу всім вільним і поневоленим народам. Хижу жадою до світового панування сталінська кліка прикривала благородною ідеєю комінтерну. Творячи несправедливість, насилля, неволю на 1/6 земної кулі, кремлівська імперіалістична зграя галасувала про справедливість, визволення і свободу у всьому світі.

І сьогоднішня її відмова від цієї "священної місії міжнародного революційного авангарду" - це не лише судорожне хапання за соломинку перед загибеллю це не лише ознака смертельної її слабості, це оголення брудного тіла пробріканої проститутки перед мільйонами своїх поклонників, які досі були її модними убраннями. Ось, що означає роспуск Комінтерну по-перше.

Чи не стількиж років готувався контр-похід, похід на Комінтерн? Спочатку план його визрів у голові одного з найбільших сучасних катів - Адольфа Гітлера. Потім підготовкою його занялася значно більша кількість регенеруючих нордівців. Він мав слушність, коли казав: "Навіщо Німеччині оголошувати, що вона хоче загарбати світ. Адже є чудова ширмочка, якою цю справжню мету ми прикриємо. Це - антикомінтерн. Благородна ідея арійського походу проти жидомуністичної всесвітньої зарази дасть нам змогу перевести нім. дезефекцію по всіх куточках земної кулі. А в наслідок - третя німецька і перша всесвітня імперія - це буде одне і те ж саме.

І роспуск Комінтерну сьогодні - це удар по найменш прикритому місці, це знову таки безсоромне оголення дико зажерливого, по-вовчому голодного німецько-фашистівського імперіалізму. Ось, що означає роспуск Комінтерну, по-друге.

Добре знали Черчіль і Рузвельт, що саме доведе всьому світові факт задоволення їхньої вимоги про закриття московської лавочки. Повідомлення про роспуск Комінтерну - це повідомлення про найбільшу перемогу англо-американського блоку, це точне ствердження того факту, що від нині паном ситуації в СРСР є Англія і Америка. Одним умілим ударом з рук противників вибито найнебезпечнішу зброю-їх імперіалістичні "благородні" ідеї. Ось що означає роспуск Комінтерну по-третє.

III.

Багато прекрасних гуманних ідей знала історія. І вона ж була свідком їх краху. Краху через те, що чиста священна зброя попала до брудних, нечистих рук. Досі одвічні стремління людства до миру, людяности, братерства, рівности і творчої вільної праці використовувалися умілими шахраями, що граючи на наболілих струнах людської душі, затівали брато вбивчі війни, внаслідок яких частав суспільний лад з постійною національною і класовою ворожнечею, лад пригноблених і гнобителів, лад трудівників і паразитів, з бігом часу все більше загострювалися національні і соціальні протиріччя, всеміцнішали стремління людства до справедливості і свободи, до нового омріяного ладу. І

в епосі другої імперіалістичної всесвітньої війни. Від першої світової сьогоднішня війна відрізняється, як своїм обсягом, так і цілями. В ній інтересуються.

Коли перша світова війна велась за передел світу між більшими капіталістичними державами, за нові ринки збуту, нові колонії, - то сьогоднішні не задовольняються лише переделом світу; сьогодні імперіалістичні хижакі б'ються не за Дарданеллі, чи ще якийсь ласий краєчок африканської землі, а прагнуть до повного світового панування, до підкорення всіх народів якомусь одному, сильнішому. З цього виходять і характерні особливості сьогоднішньої епохи: 1/надзвичайна конференція сил усього літа на кількох полюсах; 2/загладження урядовими реформами в нутрі національних, класових протиріч у воюючих державах, бо поставлена ціль вимагає єдності і напруження всіх сил, бо лише таким шляхом можна досягнути перемоги; 3/перенесення всього тягару капіталістичного гніту на плечі поневолених народів і національних меншин; збільшення до подвійного числа кількості поневолених народів, поства в наслідок даної перестановки, народів-панів і народів-рабів, народів-капіталістів і народів-пролетарів. А 4-гою характерною особливістю сьогоднішньої епохи є зміцнення і невпинне поширення революційного антиімперіалістичного фронту поневолених народів, наростання і підготовка Національних Революцій.

Розпуск Комінтерну, отже це історична неминучість. В умовах сьогоднішньої епохи він, як ідеї в чистому, незабрудженому сталінсько-імперіалістичними руками, видно, не може бути організаційно-революційним чинником, не може повести поневолені народи, на штурм твердинь імперіалізму.

Комінтерн зродився і зміцнився за добу капіталізму, основною характерною рисою якого, було домінуюче поневолення соціально та виразнокласова, а не національна несправедливість. В капіталістичній державі однаково експлуатувалися як робітник певної національності, так і робітник поневоленої, різної, як до експлуататорів міг належати і представник поневоленої національності. Тому визволення з під національного гніту, який, і хоч певна, існував і тоді, не було першорядною, актуальною справою. На порядку дня стоїв соціальний переворот. Соціалістична революція мала побіжно розв'язати і національну проблему.

Комуністичний інтернаціонал зродився, як конче потрібна форма революційного єднання поневолених соціально верств, в першу чергу найбільш експлуатованої і найбільш революційно настроєної - пролетаріату. І зрозуміло метою соціалістичних революцій, організованих Комінтерном, було встановлення відповідної форми державного правління - диктатури пролетаріату.

Але пролетарської диктатури не було встановлено по всьому світі і це стало в першу чергу завдяки новій, скраво імперіалістичній політиці капіталістичних держав, класичним зразком, якої є німецький націонал-соціалізм. Пролетаріат певної національності негайно дістає задоволення всіх елементарних соціальних вимог на кошт погіршення умов життя національних меншин і цілих поневолених імперією народів, за кошт побільшеної їх експлуатації.

Комінтерн, як форма революційного єднання, як ідея, а не як агентурно-імперіалістична сітка, розпався і перестав відігравати будьяку прогресивно-революційну роль, це зачастило до розпуску його Москвою. І сталося це з двох причин: поперше, як ми вже сказали, пролетарські маси всіх більших імперіалістичних країн завдяки задоволенню своїх вимог втратили свою революційність і цікавито збайдужіли до нього, а, подруге маси поневолених народів, для яких соціальний і національний гніт ототожнилися в одну цілість, почали організуватись до боротьби не під лозунгами соціального визволення, а цілком зрозуміло, під лозунгами визволення національного. І шляхом до цього визволення стала не соціалістична, а націоналістична дія з встановленням диктатури не якоїсь однієї соціальної верстви народу, нації. Тим більше, що, як це видно на факті взаємної боротьби в СРСР; соціалістична революція не розв'язувала позитивного національного питання; а породжена нею форма державного правління-диктатура пролетаріату не

забезпечувати вільного за формою і змістом національного розвитку якоїсь із поневолених національностей, не гарантувала їй повної свободи, рівності і незалежності.

Візьмемо для прикладу Узбекистан, в СРСР - диктатура пролетаріату. Узбекистан свого власного пролетаріату, свідомого здатного до керування державою не має. Дібно буржуазно інтелігенції влади не можна передати в Узбекистані бо це було б відступом вимог соціалістичної революції. Отже, підком природньо, що владу в Узбекистані перебирають представники російського пролетаріату, які керувати державою можуть. Від традиції відступу нема. Але справа в тому, що представники "братнього народу" не лише векодержавницькими російськими поглядами на Узбекистан, не лише віковою зневагою /"людина - продукт серфовища" - Маркс/ до завойованих "смердючих сардів", але і творять все в Узбекистані на свій лад, що невідповідним до місцевих умов, національних зрасків, навязують узбекам своїх національних героїв /з якими багатьома Узбеки, до речі, завзято билися, відстоюючи свою незалежність/, від Леніна починаючи і князем Олександром Невським-Святим кінчаючи. І це тоді, коли узбекові якогось свого князя вшанувати категорично заборонено, бо це виявляється буржуазний націоналізм /той князь був експлуатор і пригноблював бідних узбеків, а до того ж воював проти нашого геніального "преобравителя России" векого царя Петра I, тобто ворожо ставивсь до братнього російського народу/. Отже знову "те, що дозволяється панові, суворо заборонено рабові". Деж свобода і рівність національна? Отже, ясно, що Комінтерн відспівав уже свою пісню. Сьогодні Комінтерн це перейдений став боротьби людства за споконвічні ідеали. Ясно, отже, що у сучасну епоху не зорганізовані Комінтерном революції "побіжно" розв'яжуть національне питання, а навики - національні революції організовані поневоленими народами в дружні співпраці, без нічєї "гегемонії" основно і статочно розв'яжуть соціальне питання.

Не Комінтерн готує кінець епосі війн, неволі і несправедливості, а єдиний революційний антиімперіалістичний фронт поневолених народів не соціалістичні, а національні революції закінчать цю другу всесвітню війну.
В огвердженні цього факту - найголовніше значення розпуску Комінтерну.

IV.

То факт, що Комінтерн, як ідея перестав існувати, від громадян СРСР старанно виховували. Але здогадуватись про це, навіть в умовах насилля НКВД, було не можна. Гасло розбудови соціалізму в однікраїні і розгром "троцькізму" як течії, що вимагала негайної підготовки світових соціалістичних революцій, переведених з нутра, а не визване з зовні, яскраво вказували на безвиглядність соціалістичних революцій, вказували на безповоротність Комінтерну і свідчили про те, що сталінська кліка вирішила перевести ці революції силою народів СРСР, забезпечивши за собою таким чином воцарінство світу, право керування і керування над світом. Менше всього розраховували вожді московського Комінтерну на внутрішні революційні зміни капіталістичних країнах, менше всього вони рахувалися з волею пролетаріату цих країн. Хотуть вони того, чи нікого а хто мав становити передовий загін міжнародного пролетаріату, російський через свою Червону Армію. І щоб привчити до саме такого ходу подій, Сталін оголосив СРСР революційною країною. Різниця цієї "батьківщини" від всяких інших країн в тому, що пролетаріат не треба було повертатись додому, а приймати в гості. В політиці в такий спосіб поглиблювалися в чужій воді, бо імперіалізм - це насильство в чужій воді, культура.

Отже, СРСР став державою імперіялістичною, філією Комінтерну - міжнародною агентурою сталінського імперіялізму, а ідеї Комінтерну, завдяки своїй застарілої і непригідності до сучасних умов, перетворелася на липке мило реакції, яким замилювали очі в першу чергу народам, що входили в склад СРСР.

Сьогодні це "мило" вичерпалось, Комінтерн допнув, як велика красива, але всетаки мильна бульбашка. Як зачарованою чарівної палочки зникло гасло: "пролетарі всіх країн єднайтеся", знесено найреволюційнішу з пісень - "Інтернаціонал", як міраж, як fata моргана пропала раптом у безвість "Всесвітня Соціалістична Революція", така ждана і така, здавалось близька. Чи ж лишилось відкрити "переможного соціалізму?" Знову "Російська Імперія Велика нещодавня Росія?"

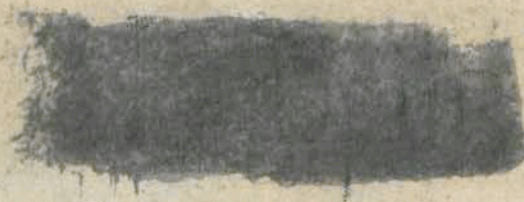
Але розпуск Комінтерну не означає тако ж, що більшовики зовсім перестали користуватись його ідеями. Ні "Світовою революцією" вони потішають нинішнім самим себе і обманюють низьких в краю і закоуток. Вони не відмовились від цих ідей на все і вдовідну хвилину знову можуть пересісти на Комінтернівський коник, як це тепер зробили давно померлим панславянським злом, щоб тільки скрити за нього московський імперіялізм. Та все це будуть тільки спроби гальванізувати мертві ідеї і їх творити.

Якщо ж ми згадували Комінтерн перестав як ідея існувати давно, тепер стривав значення маски для російського імперіялізму.

Скільки жертв, поту, крові і сліз, і неже ж все для того, щоб купка ненависних паразитів і зрадників народу торгувала в роздріб і на винос здобутками Великої Народної Революції в жовтні 1917 р. брелуть і повороту на зад і не буде! Розпуск Комінтерну - це останній охабний пливков тирана в обличчі мільйонів трудящих, що вірили в його добросовісність. Отерши цей пливков зі своїх очей, мільйони одночасно позбудуться отруйної пелени двадцятичотиричної брехні. І побачать де рятунок і віднайдуть шляхи до нього.

Під ударами національних революцій впадуть тирани, розлетяться імперії, і повстануть з руїн і згарячі дійсні Р і в н о п р а в н і Н е з а л е - н і Д е р ж а в и, де поруч Української Самостійної Соборної Держави тільки житимуть такі самостійні держави усіх народів світу. Поді щойно тільки насильство і визиск одного народу над другим, одної класи над другою і людини над людиною.

...§...

МАТЕРІЯЛИ
ПОЛІТИЧНОГО ВИШКОЛУ.

1944

П О Л Ь Щ А В П Л Я Н А Х М О С К В И .

Саме тепер розгорівся совіцко-польський конфлікт Московський імперіаліст і польський еміграційний уряд, що також хоругує на імперіалістичну манію зваряться за наші Західні землі. В той час, як польський уряд всі сили зосереджує на українцях, Москва спритно приготує йому кінець. Та він цього в своїй шовіністичній політиці не бачить і не чує та тягне за собою на дно пропасті весь польський народ. Польська політика дає прекрасний матеріал для большевицької пропаганди та створює пригожий ґрунт для сіяння розбрату і анархії. Як в плянах Москви виглядає польська справа знаменито зраджує комуністична летючка, видана в грудні 1943р. і звернена до поляків. Наводимо її дослідно в перекладі з польського на українську мову.

Товариші!

"Вступаємо в рішальний рік, рік 1944. Перемога за перемогою прикрашує прапори нашої доблесної Червоної Армії. Воєнна сила Німеччини на сході зламана, а розклад нім. армії вже почався. Під Сталінградом ми нанесли нім. військам найбільшу поразку в історії світа. Ми прогнали гітлерівські орди з донецького басейну і визволили /?/ більшу частину Радянської України. Ми здавили середній фронт, а на північному фронті, саме наша офензива розвивається вперед. Визволене радянське населення з захопленням вітає Червону Армію і дає вислів своїй великій радості, що по двох роках нім. неволі знова стає вільною. Населення то висказує свою незрівняну вдячність Великому Сталінові і славному вождям і воїнам Червоної Армії за повернення йому волі!

День звільнення з під гітлерівського ярма близький вже і для Польщі! Червона Армія надходить і в недовзі будете вільні! Не вступає вона до Вльщі, як ворог, але як союзник польського народу, щоб спільно з ними прогнати на віки з краю гітлерівських злочинців. Зближується цей радісний день, коли Польща буде принята, як Радянська Республіка до Союзу Радянських Республік!

Сказано і не двозначно. Москва думає тільки про Радянську Польщу, а не ніку іншу. Примітка - наша/.

Покажіть себе гідними того, докажіть це чином, вдаряючи всіма силами на ворога, виповідаючи йому боротьбу на життя і смерть! Атакуйте ворога при кожній нагоді і всюди, наносіть йому шкоду на кожному місці. Тільки в той спосіб можете зблизити день вашого визволення.

Не приглядайтеся безчинно, як гітлерівські злочинці мордують сотки і тисячі ваших земляків на вулицях міст і сіл ваших.

Що pomoже вашому народові, що націоналістичні партії приносять вінці і розі на місце публичних езекуцій, урядують до них процесії, палять свічки, ставлять хрести? Що pomoже, що священники відправляють по костелах за помордованих і думають, що їм Господь Бог задармо дасть, що вони захочуть, бо вони є його улюбленим народом, месією народів, який спасе світ як це змовили нього його пророки, те в минулому столітті і що він це до сьогодні вірить. Святкуючи церковні свята, ходи до свідів і приносять, віддаючи "ксьондзам" свої тяжко запрацьовані гроші, думають, в цей спосіб сповнили свій обов'язок і можуть спокійно чекати, поки визволення само їм знеба не спаде. Відкиньте геть це обманство! Відішліть "ксьондзів" до корисної праці. Звільніться від костела смертельною отруєю для народу. /Ці слова варто запам'ятати тим, що вірять у повернення релігійної свободи в СРСР/. Звільніться від своїх націоналістичних провідників, які йдуть рука в руку з костелом і ніколи не заступили інтересів трудових мас. Хай святкують в мирі своє Різдво Христове і хай марнують час свій без користі. /Москва плює в очі польському народові, а він шукає співпраці і по-родняється з нею, замість спільно боротися з нею/.

Ви товариші беріть за зброю і ставайте муром до боротьби за щасливу і вільну Польщу в союзі з великим і могутнім Союзом Радянських Республік!

Хай живе вільний польський народ!
Хай живе вільна Польща в союзі Радянських Республік!
Хай живе СРСР і його доблесна армія!
Хай живе маршал Сталін!

Комітет Допомоги Червоної Армії.

У К Р А Ї Н Ц І П О Л І С С Я .

МІА засягом своїх дій охопила
навіть далекі закутини Полісся,
щоб там боронити рідних братів
та нести їм світло правди, ідею
Самостійної Соборної України.

/Ред/

У вогні запеклих змагань кується краща доля народів, які борються за своє визволення. Стає до бою і наш, найбільший між усіма народами пригноблений, український народ. Багата і велика земля наша, та на ній сараном засіли чужинці, а нас справжніх господарів тільки поробили своїми наймитами, ще і зі світа звести хочуть, щоб і сліду нашого не зісталось.

Полісся не одного дошкульного удару дістало від них, бо ж і воно є не відлучною частиною української землі, бо ж і ви мешканці Полісся є синами великого українського народу.

Не одні пани перевелися на наші землі. Не одне ярмо Ви зносили, але жодне не було солотке.

Була царська Росія - тримали народ в темряві, не давали йому доступити до світла науки, дізнатися, хто він такий на справді і хрестили нас православними:

Усепокідась царська Росія - накинута ярмо Польща. Але воно не було ні троха легше. Спало і далі Поліське село повите темрявою і смутком, вмирало з голоду на своїх нужденних болотах і пісках, але польським панам було це байдуже. Вони боялися, щоб поліщуки не довідалися, що вони частина 40 мільйонного українського народу. Не забули добиватись своїх прав. Охрестили нас польські пани "тутешними". Не життя то було, а животіння звіряче. Ні добитись правди, то, так і знай, звікуеш у тюрмі. А хто тільки не ходив своїми брудними чобітьми по вашій душі, хто не плював у неї. А все таки не вмерла душа Лама бо не відокремилася Ви своєї пісні, ані предківських звичаїв, ані рідної мови.

Муснула з великої нири панська Польща, здавалося, що над Поліссям зінде вквітти сонце.

Але налетіла нова орда із півночі більшовики. Словами, як медом мазали вони Вашу душу та справді були як полин. Стелили гладенько та спати було твердо. Скільки ж то людей закатували червоні душогуби по тюрмах, скільки на Сибір, чи Казакстан? А як нас нагодували? Невважаючи на те, що внас самих завжди не хватало хліба, обложили великими зерновими поставками. А щоб ви немогли собі хліба дістати на Волині, червоні кати відірвали Вас від України прилучили до білорусії, відгородили Вас таким чином штучним кордоном від своїх українських братів, в яких Ви рік-річно діставали хліб і інші продукти. А скільки награбували у Вас худоби, вовни, масла, яєць, та інших продуктів, якими треба було затикати неситу пельку христопродавців. А, щоби Ви немарнували не потрібного часу, то безпощадно ганяли у далекі околиці возити дерево, де Ви калічили свої коні і підривали своє здоров'я. Вквітти, щоб запрягти Вас у вічне ярмо, створили вони для Вас концлагері, в яких Ви мусіли погано їсти, погано одягатись, а багато працювати на червоних катів. На довершення всіх своїх "добродітв" заставляли вони Вас говорити білоруською, або кацарською мовою і навіть українцями не дозволяли себе називати, тільки білорусами.

Тавато була більшовицька правда. Не одному вона боком вилізла.

Забрали чорти більшовиків, але принесло замість них нову халепу - німців. Як більшовики так вони розпиналися на всі чотири сторони світу, що несуть волю і щастя. А принесли... Бодай не казати - сльози і кров, рвуну і голод. Останню сорочку здирають, останній окрасць хліба відривають від рота. Мало того, що вбивають людей, палять цілі села, живцем кидають людей в огонь, тисячами женуть на роботу в Німеччину і там закатовують нагами, або заморюють голодом. Так, як большевики не дозволяють вам іздити на Волинь дістати для себе хліба, кажучи, що це спекуляція. Від німців сподіваємось, як від большевиків, нічого крім голоду, знущань і смерти. Питається, як вирватися вам з тої халепи і хоч трохи пожити людським життям при рідній родині?

І наче у відповідь на ваш запит чуєте ви "солодкий" голос давніх визволителів: "Ми вам поможемо. Ми вас навчимо по чому хліб і сіль. От тільки щоб в шори взяти". Видно не досить ще насталася крови большевицька п'явка, коли нізачо не може таго питва відмовитися.

Ще з німцями не справились, а вже висилають своїх попихачів - червоних партизан, щоб вам нове трмо готували.

І сунуть попихачі цілими ордами на Україну - жиди, татри, цигани і всяке інше дрантя. І знову обіцяють вони грушки на вербі, "все буде, все дамо, ви но здайтеся під нашу тільки опіку".

А дулі під ніс не хочуть?

УКРАЇНЦІ ПОЛІСЯ!

Вороги України хочуть і на цей раз придушити, її своїм каменем, але гірко як гірко ще катимуться.

Не до Москви, не до Берліну, і не до Варшави вертати мемо.

На своїй землі господаруватимемо!

Досить по милостині руки простягати, чужі пороги обтирати.

ЧАС ВИЗВОЛЕННЯ НАДМОДІТЬ! Український народ своїми власними силами, без допомоги сусідів, створив свою власну Українську Повстанчу Армію /УПА/. Вона його захищає в ці тяжкі дні. Вона жене геть з України чужинецьку голоту.

І вас українці Полісся вона несе волю і щастя!

Є д н а ж т е с т п і л і і і і п р а п о р и ! Організуйте, як лише можна і вступайте в ряди Української Повстанчої Армії. Смагайте її чим можете бо то є ваша армія.

Бийте червоних волоцюг! Видишуйте червоних і німецьких катюг!

Досить нам жити в чужинців. Поставимо свою рублену хату - Українську Самостійну Соборну Державу і заживемо вній без пана, на вольні волі.

БРАТИ УКРАЇНЦІ ПОЛІССЯ!

І над Поліссям зійде сонце волі. Сживуть ваші ліси, озера, ріки, поля. Підуть у школу ваші діти. Збогатієте і ви, загоїте всі свої рани.

Українська Повстанча Армія в цьому ЗАПОРУЮК!

Слава Україні - Героям Слава!

УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ

Штаб групи "Гурівя".

НАПРЯМНІ ДЛЯ НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІТИКИ НА СХОДІ.

імецькі заарядження інструкції, а в слід за тим практичні потягання завсі-
де так єдно зрадкують їхні ціліплани, що всякі коментарі є зайвими. Нице
істимо інструкції для Генерал і Гебітскомісарів майже в повному тексті із
схотки лише примітками, тому що вона промовисто говорить лише для себе.

До Генеральних і Гебітскомісарів У к р а ї н и.

Як що ми хочемо виконати поставлене нам через Фірера завдання за осмотре-
ння фронту харчами, треба старатись про висліди нашої праці в потрібному роз-
мірі.

При застосованні потрібних засобів, що ведуть до виконання потрібного за-
вдання не може мати місця жодна фальшива сентиментальність відносно до міс-
цевого населення. Треба взяти під увагу місцеві відносини, але загально мо-
же бути одна точка зору!

Райх мусить мати то, що до побіди потребує.

Думка про те, що здача контигентів зобов'язує до заосмотрення також місце-
вого населення в харчі є мильне і свідчить про ділковите неорозуміння поті-
тичного, господарського і військового положення. Німецькі воєнки визволили
цю Україну від большевизму жертвою своєї крові. Одиноким причинником, що
цього місцевого населення може дати за визволення і повернення через працю й
контигенти Німеччині того, що вона втратила через жертву своїх найкращих
синів: Смерть на українській землі упавших воєнків і перемога німецької зброї
зобов'язує нас до докладного зчсування справи, що якщо потрібні для Європи
харчі для її виживлення не вистарчить, то населення мусить десь голодувати,
але в кожному разі не сміє голодувати нім. населення. І якщо ми будемо пос-
тавлені перед цю блемою, чи мають голодувати німці, чи українці, то ми пови-
нні знати наше рішення. Очевидно повинні голодувати українці і їхні прохарчу-
ваннє це справа байдужа. Внаслідок такого ставлення голод дійсно огорнув
широкі маси місцевого населення, а смерть збирала своє обильне жниво серед
інтелегенції Києва, Харкова та більших і менших міст України. І це рішення
виконати є обов'язком гебітскомісарів і провідників господарства.

Між іншим українське населення задержало в минулому році більше збіжжя
для власних потреб, як перед війною. В тому самому часі німецьке сільське на-
селення віддамо все, що мало.

Вимагаю отже від підлеглих мені службових органів, щоб вони всі свої зу-
силля спрямували на видобуттє контигентів, особливо збіжжя. Це має рішальне
воєнне значіння.

І коли в недозві Фірер збільшить для наших блиських харчеві рації, то нім
наред буде за це йому вдячний.

Щоб ми при цьому через нашу працю могли допомогти рішально, то ми створи-
ли для цього передумови — це наша гордість, наша винагорода і найвище приз-
нання за нашу працю.

Для праці на Україні є тільки одна точка зору, все що служить повидим ор-
ганам є правильне, все інше є фальшиве. Краде-привести Україну тани грикраси
тандету і нашильники, як політичні дискусії / як в Ген. Губернії /.

Це, що одержує українець є більше як німець в райху? В районах, в яких
евакуовано села, подавати старости де є заховані припаси всяких харчів. Попе-
редні неврожаї / також найбільший неврожай 1933р. / навчили населення скривати
й закопувати харчеві припаси, щоб мати потрібне на скрутну годину.

Емігрантське питання. Емігранти не мали завжди рації. Вони є відірвані
від рідного ґрунту. Вони накаль одначе знаходяться у високих штабах Вермахту
Не треба одначе на них звертати уваги. Треба взяти під увагу всякі можливо-
сти для наших воєнків після війни і справу переселення зі заходу на схід.

В цьому просторі мусить бути проваджена німецька переселенча політика. Що тоді буде з українцями? Коли нпр. мешканці знищеного міста Кльструге перейдуть на схід жити на Україну, то українці мусять на таку саму віддачу пересунутись ще далі на схід. Європа мусить поширитись саме під німецьким проводом далі на схід як це є тепер. /Мрії солодкі, але дійсність гірка.

Україна стане гробом для кожного загарбника/.

Збір урожаю. Всюди є прекрасні вигляди. Значні запаси збіжжя вистарчать на найближші роки. Стремління Гауляйтера /Коха/ є підвищити карчеві приділи осені на основі українських досягнень. Ніхто не живе так погано в світі як німці.

Школа і освітні справи українців. В часі коли в Німеччії замикається університет, українці не мають права на вищі наукові заклади. Ми були б скінченими лотрами, якщо ми щонебудь зробили для піднесення української освіти або позему української інтелігенції. /Так би зразу, а то торочать про культурні права/.

Післявоєнні вимоги. - 10 годин праці, 8 годин для Фірера і дві години для самого Фюрера. Він не може мати одже ніяких домагань на підставі 3-годинної праці, тільки на підставі цих вислідів з остаючих двох годин, що робить для Фюрера, а які виходять йому на користь. Фюрер одже заявив, що тимчасом має вистарчити школа з 4-ма класами. Там навчаться українцеві читати писати й рахувати. Ми не можемо собі дозволити на кожну конкуренцію з боку української інтелігенції. А тим часом то вже тепер прапляється в багатьох випадках Українські дівчата їдуть до Німеччини в характері домашніх помічниць. Так легітимуються, як студентки і з ними обходяться німці, як із інтелігентами. Німецька дівчина з ВДМ, що в такому домашньому господарстві відбуває свою службу праці мусить чистити такий студентці черевики. Очевидно ми інтегровано в тих справах і українські студентки сидять там, де повинні сидіти, а саме в закладах зброєвої промисловості.

Гауляйтер покликується завжди на Фюрера, якого завдання він виконує у всіх своїх заходах. В багатьох випадках була одначе опозиція зі сторони Вермахту, що не має найменшого зрозуміння політичних справ. В багатьох випадках стверджується одначе добрі взаємини й порозуміння з Райхсміністром для зайнятих східних земель пана Розенберга. /Значить розходження між Вермахтом а Партією існують/.

Церква. Є незалежна і є тільки одна призота, що вона веде політику. Генерала фон Бока на шаста не має на Україні. Але він іменував у Полтаві сестринка колишнього провідника українців Петлюри, Скрипника єпископом. Отцей скрипник був 1918 р. секретарем Петлюри. Про його проти-німецьке наставлення не може бути жодних сумнівів. Скрипник не був ніколи священником, але мимо цього вмів утяти шлуку й залучити дві українські церкви, що досі стояли ворожо одна проти другої. Політичні труднощі виступають тут ясно на денне світло.

Пропаганда. Відповідно до воєнного завдання України мусить пропаганда подібно, як це є в Райху в католицькій церкві, обіцати всікі добра на небі а ніколи в дочасному житті. Треба отже всі політичні обіцанки відсувати в пововоєнний час. /Ми вже давно розкулунали отцей шим. пропандивний обман/.

Аграрна ординація. Треба мати завжди на увазі біологічну сити розвитку словян, в яких за яких сотню літ буде стоєти таке саме питання, що в нас в Німеччині. Український селянин отже одержує тепер в посідання двори по 20-30 моргів, але в посідання а не на власність. Він може господарити своїм господарчим вислідом і добре відживлється після наших напружених. Скільки нім селян в Райху мусять вдоволитись меншим господарством, як 40 моргів. Якщо б одначе дати цю землю українським селянам на власність, то їхні малі вимоги що до життєвої стопи скоро зменшилиб сільсько-господарську продукцію. Це схопив дуже правильно Сталін, коли він створив колгози, щоб дещо більше

При оцінці українців треба взяти на увагу низьку життєву стопу українців. Мимо цього німцям в Німеччині живеться гірше, як українцям. Їхні жінки є добрі, відживлені і мають пишні груди, коли нім. жінки носять над сильні жертви втрат наближих, працюють важко 10 годин, а потім годинами сидять в пивниці. /Так, наші жінки муляють ваші розбійницькі і зависні сучі/.

Українське самоуправління, це питання не натеперішній час. І аж до лядівірта цього самоуправління вони не повинні мати.

/А дехто обманює себе, що німці дадуть Самостійну Україну. Ні! Неволю і кріпацтво приготували нам/.

В І Д О З В А

Конференції Поневолених народів Сходу Європи до народів Східної Європи і Азії

Дорогі брати і сестри!

В тяжкі хвилини лютування імперіалістичної війни-боротьби, у час загибелі мільйонів наших братів на фронті і винищування наших родин в запіллі, в час варварського нищення нашого майна та пам'ятників культури по наших містах і селах - звертаємося до ВАС з братнім закликом: станьте одностайно до оборони життя і майна вашого і ваших рідних, станьте до боротьби проти ворогів людства - наліїв війни.

Хто ж і для чого розпочав цю страшну і жорстоку війну? Хто являється винувником мільйонових збивств і страждань невинних? Хто мусить перенести кару за народне горе? Проти кого нам боротися?

Сучасну війну розпочали і ведуть правлячі імперіалістичні верхівки Берлін і Москва - Німецькі націонал-соціалісти і російські більшовики.

Війна ведеться за те, котра з імперіалістичних клік має на далі поневолювати народи Європи і Азії. Імперіалісти рішили що їм замало заграбованих земель, замало загарбаних багатств замало підбитих народів вони хочуть ще більше поширити свої імперії, ще міцніше приділити гноблені ними і затягати до такого ж ярма нові народи.

Прагнучи до цих розбійницьких цілей імперіалісти силою змобілізували увесь здоровий елемент поневолених і гноблених ними народів та погнали його на фронт мільйони синів України, народів Кавказу Середньої Азії, На Волга і Уралу - знаходяться сьогодні в окопах, віддаючи своє життя за своїх гнобителів. В той же час в запіллі НКВД тероризує їх родини, знущається над ними. В тилу запропадо до невольничої праці в воєнних заводах стариків і дітей, видають в них з рота останній кусень хліба.

Війна вже погубила мільйони бійців, зруйнувала народні господарства як поневолених так воюючих народів. Однак кінець війни ще невидно: для випередження Аліантів на Балканах, Кремлівські "вожді" видають не підготовлені військово-солдатські маси в безнастанний наступ і під вогонь нім. зброї. Ще не закінчилась війна з Німеччиною, а вже Сталінська кліка в наслідок загарбницьких задумів на Балканах Середньої Азії попадає в нові конфлікти, готується до нових воєнних дій. Ще не вигоєні одні рани а вже готуються удари для населення нові.

Та доремні надії імперіалістичних катів, коли вони думають, що і далі народи пасивно виконатимуть їхні накази сьогодні вже не тільки поневолені народи, але і маси народів, з яких виїшли вправлячі імперіалістичні верхівки побачили безглуздя і увесь злочин теперішньої війни. Зараз всім стало ясно, що без перспективне змагання на фронті довело лише до нищення народів і спустошення краю. Всі зрозуміли, що мусить припинитися безглузді боротьба народів, що мусить наступити зміна.

Однак, яка має бути зміна і як до неї дійти?

з цієї землі вигосподарювати. Сталін більше видобув з України, як це було і за царських часів. /Звіти і нім. громгоспи/.

На Україні мусить бути створений великий кольозаційний простір для німців, чого між іншим не досягнено 1918 р. Простори, що ніколи до Європи не належали, не треба до Європи зараховувати. Це історична брехня, що Україна була коли небудь європейським фактором.

Америка виступила на світовому ринку, як грізний конкурент 1918 р. Японія панує на далекому Сході, що для нас буде цілковито замкнення.

Можливості зросту нашої промисловості лежать в майбутньому між Керінсбергом, і Владивостоком.

Все, що діється в Україні, мусить діятися під повидим кутом зору. Як він діє отже господарська розбудова на Україні. Ми не можемо дозволити до розвитку промисловості на Україні, що може стати для промисловості в Райху конкурентом. Завдання господарської розбудови на Україні охоплює в одну створити європейську сировинну базу, щоб більше виготовляти підфабрикати, усе очевидно під нім. проводом. /Таке поступовання називається найчистішою колоніальною політикою/.

Чому немірає лікарі, а тільки німець?

На це питання легко відповісти. Всі допоміжні народи на східному фронті вивтікали цілими дивізіями. Приймемо, що фронт потребує 5000000 мужів. Чи їх треба взяти серед німців, чи серед українців? В кого є боєва сила? Натурально тільки у німців. Ми мусимо отже 5000000 людей взяти з України і їх всадити до зброєвої промисловості, а звідти виінтяти стільки ж німців і вислати на фронт. Якщо візьмемо 5000000 міліонів українців на фронт, то ці повтікають і ми всетаки будемо мусіти взяти з Райху 5000000 німців, а тим одначе, до зброєвої промисловості не будемо мати нікого.

Головне завдання нашої праці на Україні згідно з дорученням фюрера є мобілізація стільки ж робітників на працю в Райху і видобуття стільки ж харчів на харчевому відтинку є багато праці і багато більші, як це навіть совети в мирний час могли здобути. Очевидно - ці наші досягнення відбулись коштом українців. До березня 1943 р. ми сдержали з України:

39500000 сотнарів збіжжя,	2200000 сот. цукру,	2120000 шт. худоби
1000000 " насіння,	65000 " риб,	450000 " свиней
1460000 " стручкових,	50000 " бавовни,	400000 " овець
7960000 " олійних,	5000 " вовни,	400 міль. яєць
490000 " масла,	350000 " льону,	30 "сот. сіна
13720000 " конопель	15000 " лічничих зел.	40 міль. сот. соломи
31000 " меду,	14 міль. шт. дробу.	/Гарні цифри грабіжницької господарки/.

Українці співпрацюють з нами. Вони є щасливі, що мають працю й хліб і що немусять валкувати політичних проблем.

Росія буде завжди спокійна, там були завжди банди. Є різні роди банд передусім в районах вагон, які там населення тероризують, мобілізують, вишколюють і стально тримають за морду, проти волі. Націоналістичними бандами кермують студенти зі Львова в Галичині, яким сниться вільна Україна. Вже ген. Вейхорн зробив в 1918 р. помилку, що хотів зробити Україну самостійною /Скоропатський/. У 1916 р. знищено на Волині одну нім. дивізію.

Межи Кохом і Розенбергом панує повна згідність думок. Основами для цього є правильне трактування української справи.

У кожному німцеві є дещо милосердного самарянина, а не з завоювника. Хто одначе пізнав схід, той знає, що на початку мусить бути намагання праці, а щойно по тім можна думати про трактування. В протилежному випадку він нічого не дістане. Теза, що українцям щось дати, щоб вони мали дещо боронити є фальшива. Міліони німців втрачають на заході своє майно, а тут ми малиб роздавати.

14

Чи може наступити зміна, коли залишається при владі існуючі імперіалістичні кліки? Чи може наступити суттєва зміна, коли залишиться дотеперішній державний лад насильства і експлуатації? Відомо, що державний лад побудований на поневолені народів одні другими, продовжує змагання до дальшого поневолення, породжує імперіалізм. Устрій побудований на поневолені одним народом других, неминуче веде до імперіалістичних воєн і руйнів.

Щоб вийти з цього трудного становища, припинити війну замало. Для цього потрібно повалити цілий державний устрій, знищити імперіалістичні кліки і побудувати новий лад на Сході Європи і Азії. Отже факт виключить можливість поневолення одного народу другим, виключить всякий імперіалізм і гартувати кожного народу. Цей лад мусить бути побудований на системі незалежних держав кожної нації на свої етнографічні території.

Здійснити цей лад можна тільки в безпощадній боротьбі імперіалістичної правлячою верхівкою, тільки шляхом революції, і в боротьбі проти спільних гнобителів - сталінського-гітлерівського імперіалізмів - необхідний один фронт всіх народів сходу, керований своїми національними проводами для перемоги революції потрібний підйом мільйонів мас.

Поневолені народи Сходу вже ступили на шлях цієї священної боротьби. В цій боротьбі вони добились вже поважних успіхів. Національні партизанки в Україні, на Кавказі, Середній Азії і Прибалтиці - високо підняли прапор проти імперіалістів, зборюючи народ перед рабунком імперіалістичної наволочи та визволюючи цілі терени від імперіалістів. Їм подають братню руку в цій боротьбі народи Балканів та західної Європи. Слідом за цими починами боротьба поширюється на території цілої імперії СРСР та Європи втягаючи до повстання усі поневолені народи, а тако ж російські та нім. народи, придушені власними імперіалістичними кліками.

Мільйони бійців Червоної Армії розсіяні по цілій Європі й Азії в окопах на фронті, в'язні нім. в полоні, національних баталіонах при нім. армії, мільйони робітничих заводів колгоспів, та каторжних роботах в Німеччині і Сибірі - це - велика армія національної революції Сходу, - це - вапорук її перемоги.

Бійці Червоної Армії і дорогі наші брати в окопах!

Свою героїчною боротьбою, ви проганяєте нім. імперіалістів з рідних земель ви стали в ряди передових бійців проти імперіалістів. Однак ви виконали лише половину роботи. За плечима у вас жирує на народньому горі другий імперіалізм-сталінський. Він такий же ворог народу, як і німецький! Невертайте свою зброю проти нього. Бийте його так нещадно, як отсе вараз гітлерівську наволоч. Врядах Червоної Армії творить революційну проти імперіалістичну організацію. Нав'язуйте контакти з революційними повстанцями повстанськими арміями і переходьте до них організованим порядком - індивідуально та цілими військовими частинами.

Робітники воєнних заводів!

Не помагайте імперіалістам своєю працею в запліні загублювати ваших братів на фронтах. Виготовлену вами зброю і амуніцію захоплюйте в свої руки і бийте нею ваших гнобителів-імперіалістів. Передавайте її партизанським відділам.

Приналежні до чужонаціональних баталіонів при нім. армії!

Гітлерівські окупанти використали ваше тяжке становище в полоні і вашу волю битися проти сталінського імперіалізму і погнали Вас на фронт до братовбивчої війни.

При Вашій допомозі, Гітлерівські імперіалісти хочуть поневолити Ваших рідних на батьківщині, а потім і Вас знищити, як непотрібний елемент.

Не дозволяйте використати себе проти Ваших братів, і Ваше місце не при нім. дивізіях, а в революційних проти імперіалістичних повстанських арміях. На-в'язуйте з ними контакт, усвідомлюйте своїх товаришів та зі всіми боепри-пасами переходьте до своїх Повстанчих Армій.

Працююча інтелігенція!

Не посилюйте своєю працею державного апарату насильства над народом. Вступайте спільно з народом в революційну боротьбу проти імперіалістичних катів. Покидайте уряди, зеднуйтеся з відділами Повстанчих Армій та відда-вайте свої знання для їх скріплення. Своєю працею допомагайте двигнути єди-ний фронт народів проти імперіалістів.

Революційними силами народів у спільнім фронті боротьби проти імпері-алістичних загарбників, збудуймо новий лад, оснований на справедливості і волі народів.

П О С Т А Н О В И

I. КОНФЕРЕНЦІЇ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І АЗІЇ.

/Неповний текст/

Оцінка політичного становища.

1. Сучасна війна між німецьким націонал-соціалізмом і російським більшо-визмом — це типово імперіалістична загарбницька війна за панування над світом, за новий поділ матеріальних багатств, за здобуття нових сировинних баз і ринків збуту, за поневолення народів і експлуатацію їхньої робочої сили.

2. Обидва воюючі імперіалізми заперечують права народів на їх вільний політичний і культурний розвиток у самостійних національних державах та несуть усім народам політичне, соціальне і культурне поневолення у формі гітлерівської "Нової Європи", чи більшовицького СРСР.

3. Проти суспільні грабіжницькі цілі та повну ідейну пустку намагаються імперіалісти замаскувати брехливими гаслами про соціальну рівність, визво-лення правдолюбчих, тощо.

4. Скомпромітований ідейно більшовизм шукає опори у відогрітих револю-ційних гаслах славянофільства і традиційного російського патріотизму.

5. Імперіалістична війна довела воючі імперії до великого матеріального і військового виснаження і загострила політичні і економічні суперечності в середині імперій. Це створює корисні обставини для наростання революцій-но-визвольного руху серед поневолених народів.

Останій час характеризується швидким ростом і загостренням визвольних революційних дій поневолених народів. Вдньому запорука перемога революції та нового світло-будучого.

Політичні завдання поневолених народів.

Тільки національні революції поневолених народів припинять безглузду воєнну різанину і принесуть світові тривке замирення. Новий міжнародний лад, опертий на шануванні політичних прав кожного народу, дасть кожному народо-ві певні можливості культурного і економічного розвитку. В системі вільних національних держав забезпечується повна воля людині, давнені і експлуато-вані досі казаремною системою імперіалізму.

Щоб припинити терор, знудання імперіалістів та приспівити революційні і проти імперіалізму, Конференція закликає всіх поневолених народів по-лучити політично-революційну боротьбу на всіх теренах для вирівнання нату-ри революційного фронту проти імперіалізму.

Для цінткої і повної перемоги національної революції потрібний один спільний фронт всіх поневолених народів.

Тому Конференція вважає необхідним створенням спільного Комітету народів Східної Європи та Азії, які координувати буде всі національні-революційні сили тих народів, виробить єдину лінію боротьби зі спільним ворогом, єдину тактику боротьби та у відповідний момент дасть гасло до одночасного повстання всіх поневолених народів.

ОКРЕМІ ПОСТАНОВИ.

1. Конференція поневолених народів Східної Європи і Азії вітає героїчну боротьбу народів Західної і Середньої Європи проти нім. імперіалізму і заявляє свою політичну солідарність у цій боротьбі.

2. Конференція вважає потрібним розгорнути серед народів Західної і Середньої Європи широку пропаганду для ознайомлення їх з визвольною боротьбою народів Східної Європи і Азії.

3. Скріпити акцію самооборони і оборони перед терором відступаючої німецької влади і армії.

ПЕРША КОНФЕРЕНЦІЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І АЗІЇ.

З кінцем 1948 р. відбулась перша Конференція поневолених народів Східної Європи і Азії. На ній було заступлених 13 народів, а саме: українці, білоруси, грузини, азербайджанці, вірмени, казахи, узбеки, осетини, кабардинці, черкаси, татари, чивалі, башкери. Число офіційних делегатів виносимо 39, а крім того було присутніх 10 осіб в характері гостей. Конференція має велике історичне значіння. Вона поклала міцні основи під трівку співпрацю всіх поневолених народів у боротьбі із імперіалізмами за їх повне і самостійне існування і намайбутнє, коли найвищі ідеї всіх народів -- власні держави, будуть здійснені. Вона є доказом, що поневолені народи ніколи не скоряться перед імперіалістами, що їм вони вивчили нещадну боротьбу і будуть її вести спільним фронтом, аж до перемоги. Конференція підкреслила всі небезпеки, так німецького, як і російсько-більшовицького імперіалізму для народів Європи і Азії, і сказано, що на одинокий вихід -- єдиний революційний проти імперіалістичний фронт поневолених народів.

Як має безвиглядними є в обличчі цієї Конференції всі намагання імперіалістів придушити національні революції, чи звести їх на рівень своєю облудною політикою, розрахованою на низьку свідомість гноблених народів.

Ні, процес до зрінання свідомості поневолених народів давно розпочався і саме тепер є у повному розгарі, чого найкращим підтвердженням є власне Конференція. Тому нічого не допоможе терор, наніщо нездадуться крутість Кремля, з орденами, релігією і зміною конституції. Поневолені народи вже добре на власній шкурі пізнали суть імперіалізмів і тепер каляють лиш одні бажання боротись з ними і перемогти їх.

На Конференції подрібно розглянено сучасне положення, завдання поневолених народів, та конкретно намічено організацію визвольної боротьби. Для ілюстрації перебігу наради подаємо зміст двох доповідей, а саме: доповідь Карла /грузина/ "Спінка сучасного політичного становища", і доповідь Івнова /українця/ "Політичні завдання поневолених народів".

ЩО ОЗНАЧАЄ РОЗПУСК КОМІНТЕРНУ?

В грудні Москва подала, що "Інтернаціонал", Марксизм - це догма".
Як державний гимн знесено. Це дає нам на- І. Сталін.
году ще раз спититись над значенням роз-
пуску "Комуністичного Інтернаціоналу"
/Комінтерну/.

I. Ред.

Молодий лейтенант Червоної Гвардії, орденоносець, похилив голову, напружено задумавшись.

- Так, - тихо мовив, - технікою ми проти німців слабі. Знаємо, остаточно розбити їх нам не під силу. І ви маєте рацію: допомога Америки і Англії, нам це годування цепенного пса: чим голодніший він, тим лютіший. Знаємо, які вони нам "при-тели"! Але не на їх братерську допомогу розраховуємо ми. Не цьому наша сила. Ми програємо бо на одній частині земної кулі, але виграємо війну цілому світі. Ми виснажимо Німеччину і Європа запалає вогнем соціалістичної революції. Пожежа перекинеться і на Британські острови. І води Тихого океану загасять того революційного вогню, в якому горітиме облудна статуетка американської капіталістичної свободи.

Очі лейтенанта загорілися фанатичною вірою в такий хід подій. І тріюмфуючи він запитав:

- Чиба ви забули, що на світі існує III комуністичний інтернаціонал? А це штука повище гармати, "Катюші-маші".

Лейтенант гвардії на велике своє щастя недожив до місяця травня 1943р. Йому не було потреби кінчити життя самогубством, він загинув двома місяцями раніше, під час повторного відступу від Дніпра, загинув з твердим переконанням в остаточну перемогу комунізму в цілому світі. Але оскільки таких як він лишилось в червоній гвардії і армії?

Розпуск комінтерну ударив, як ніж ката, всаме серце Червоної Армії. Мільйони змучених війною червоно армійців і командирів, робітників і квітн СРСР з початком кожного нового дня напружено чекали дозві одного їх ратівника, здали на радісну вістку про початок Всесвітньої Соціалістичної Революції. За 25 років існування СРСР кожному його громадянину було доведено, як 2 X 2 = 4 /за мар-лєн-ленінською таблицею множення/, неминучість цієї революції. Кожного друкованого листа не видавалось в СРСР без кличу комінтерну на самим виднім місці, без "Пролетарі всіх країн єднайтеся". Не було ні одного дня який не кінчився б і не починався б урочистими акордами "Інтернаціоналу" з найбільшої вежі Кремля. Ніхто в СРСР не жив для себе, не працював для задоволення своїх особистих потреб - вся праця людини, як і життя, повністю знаходилося в розпорядженні Комінтерну, беззастережно служили справі перемоги комунізму у всьому світі. До року владчаними маніфестаціями відзначали народи СРСР комуністичний великдень - день першого травня. "День боевого огляду революційних сил міжнародного пролетарату". "День міжнародної революційної солідарності". Гаслами комінтерну покривалося найбільші "труднощі" нечуванні голодування, в інтересах міжнародного пролетарату масово розстрілювали, мучили в'язницях, нещадно експлуатували пролетарів СРСР.

Скільки принесено жертв, скільки укладено праці, поту і крові, і все для того, щоб одного дня цинічним декретом оголосила банда нахабних сталінських брехунів: "Комінтерн - це ломаного шага не варта штука".

II.

Факт роспуску комінтерну - це не лише якийсь новий пропагандивний трік кремлівських паразитів! Даремно намагається німецька пропаганда запевнити широкі маси, що значення того акту - надзвичайно мале, що воно по суті нічого не змінює, що все лишається по старому. Роспуск Комінтерну якраз дає змогу глянути на це "старе" по-справжньому, по-новому.

Роспуск Комінтерну - це зірвання маски з усіх імперіалістів, це в першу чергу пролиття світла на саму суть сьогодишньої імперіалістичної війни.

25 років готувався ленінсько-сталінський похід на світ. Але годі було розглядати справжню мету того походу - мету імперіалістичну, ворожу всім вільним і поневоленим народам. Хижу жадою до світового панування сталінська кліка прикривала благородною ідеєю комінтерну. Творчч не справедливисть, насилля, неволю на 1/6 земної кулі, кремлівська імперіалістична зграя галасувала про справедливість, визволення і свободу у всьому світі.

І сьогоднішня її відмова від цієї "священної місії міжнародного революційного авангарду" - це не лише судорожне хапання за соломинку перед загибеллю це не лише ознака смертельної її слабості, це оголення брудного тіла пробріханої проститутки перед мільйонами своїх поклонників, які досі були її модними убраннями. Ось, що означає роспуск Комінтерну по-перше.

Чи не стільки років готувався контр-похід, похід на Комінтерн? Спочатку план його визрів у голові одного з найбільших сучасних катів - Адольфа Гітлера. Потім підготовкою його занялася значно більша кількість регенеруючих нордівців. Він мав служність, коли казав: "Навіщо Німеччині оголошувати, що вона хоче загарбати світ. Адже є чудова ширмочка, якою цю справжню мету ми прикриємо. Це - антикомінтерни. Благородна ідея арійського походу проти жидо-комуністичної всесвітньої зарази дасть нам змогу перевести нім. дезефекцію по всіх куточках земної кулі. А внаслідок - третя німецька і перша всесвітня імперія - це буде одне і те ж саме.

І роспуск Комінтерну сьогодні - це удар по найменш прикритому місці, це знову таки безсоромне оголення дико зажерливого, по-вовчому голодного німецько-фашистівського імперіалізму. Ось, що означає роспуск Комінтерну, по-друге.

Добре знали Черчіль і Рузвельт, що саме доведе всьому світові факт задоволення їхньої вимоги про закриття московської лавочки. Повідомлення про роспуск Комінтерну - це повідомлення про найбільшу перемогу англо-американського блоку, це точне ствердження того факту, що від нині паном ситуації в СРСР є Англія і Америка. Одним умілним ударом з рук противників вибито найнебезпечнішу зброю-їх імперіалістичні "благородні" ідеї. Ось що означає роспуск комінтерну по третє.

III.

Багато ц. прекрасних гуманних ідей знала історія. І вона ж була свідком їх краху. Краху через те, що чиста священна зброя попала до брудних, нечистих рук. Досі одвічні стремління людства до миру, людяности, братерства, рівности і творчої вільної праці використовувалися умілими шахраями, що граючи на наболілих струнах людської душі, зацівали брато вбивчі війни, внаслідок яких настав суспільний лад з постійною національною і класовою ворожнечею, лад пригноблених і гнобителів, лад трудівників і паразитів, з бігом часу все більше загострювалися національні і соціальні протиріччя, все міцнішали правління людства до справедливості і свободи, до нового омріяного ладу. І він, врешті рєшт мусить настати тепер.

Живемо в епосі другої імперіалістичної всесвітньої війни. Від першої світової війни сьогоднішня війна відрізняється, як своїм обємом, так і цілями які в ній переслідуються.

Коли перша світова війна велась за передел світу між більшими капіталістичними державами, за нові ринки збуту, нові колонії, - то сьогоднішня не задовольняється лише переделом світу, сьогодні імперіалістичні жмаки б'ються не за Дарданелі, чи ще якийсь ласий краєтик африканської землі, а прагнуть до повного світового панування, до підкорення всіх народів якомусь одному, сильнішому. З цього виходить і характерні особливості сьогоднішньої епохи: 1/надавання компресії сил усього лиха на кількох полюсах; 2/загладження урядовими реформами в нутрі національних, класових протиріч у воюючих державах, бо поставлена ціль вимагає єдності і напруження всіх сил, бо лише таким шляхом можна досягти перемоги; 3/перенесення всього тягару капіталістичного гніту на плечі поневолених народів і національних меншин; збільшення до подавляючого числа кількості поневолених народів, почва в наслідок даної перестановки, народів-панів і народів-рабів, народів-капіталістів і народів-пролетарів. А 4-тою характерною особливістю сьогоднішньої епохи є зміцнення і невпинне поширення революційного антиімперіалістичного фронту поневолених народів, наростання і підготовка Національних Революцій.

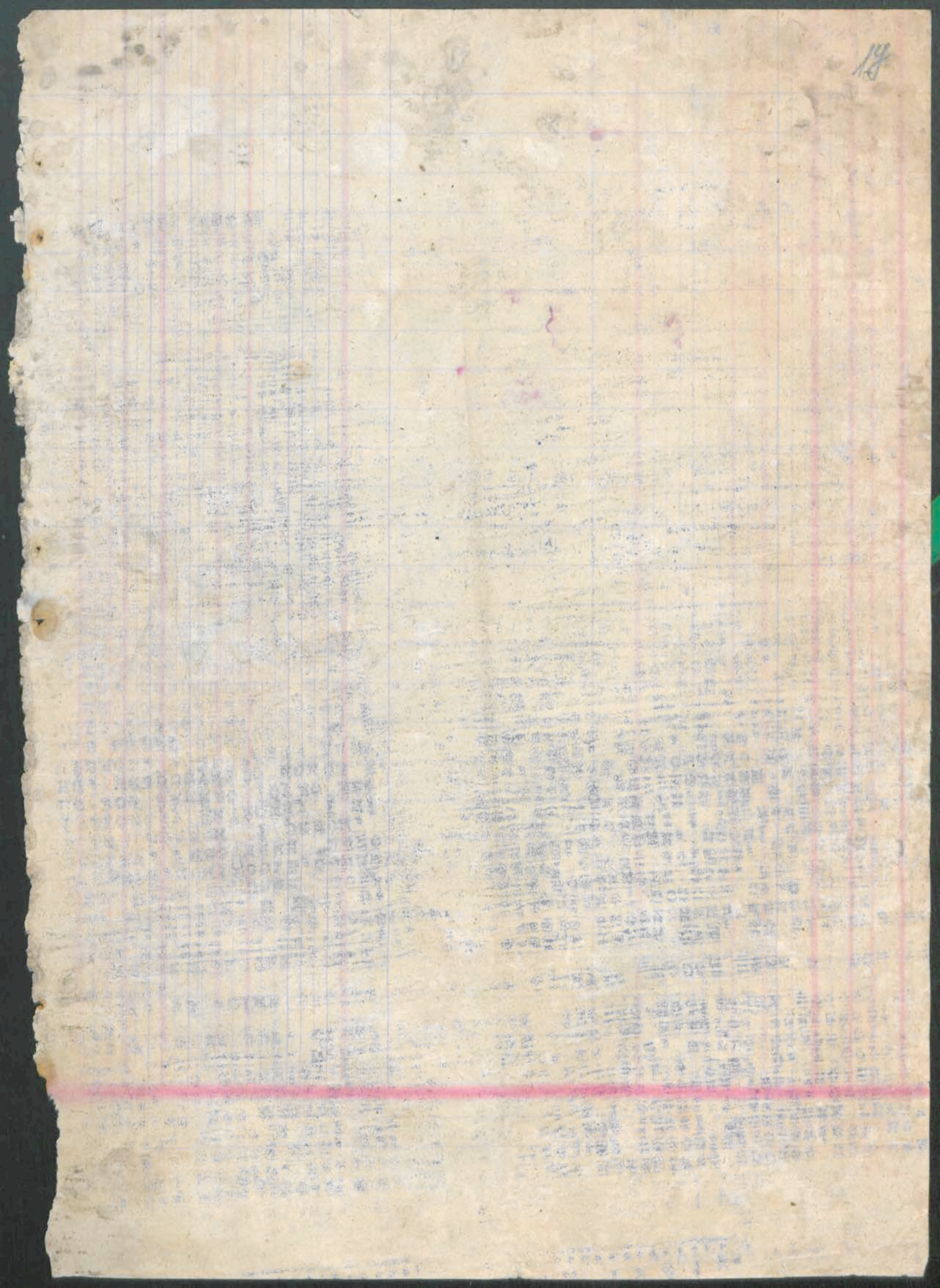
Розпуск Комінтерну, отже це історична неминучість. В умовах сьогоднішньої епохи він, як ідея в чистому, незабрудженому сталінсько-імперіалістичними руками, видно, не може бути організаційно-революційним чинником, не може повести поневолені народи, на штурм твердинь імперіалізму.

Комінтерн зродився і зміцнився за добу капіталізму, основною характерною рисою якого, було домокільне поневолення соціально та виразнокласова, а не національна несправедливість. В капіталістичній державі однаково експлуатувалась, як робітник панівної національності, так і робітник поневоленої, рівнож, як до експлуаторів міг належати і представник поневоленої національності. Тому визволення з під національного гніту, який, іч певна, існував і тоді, не було першорядною, актуальною справою. На порядку дня стояв соціальний переворот. Соціалістична революція мала побіжно розв'язати і національне питання.

Комуністичний інтернаціонал зродився, як конче потрібна форма революційного єднання поневолених соціально верств, в першу чергу найбільш експлуатованої і найбільш революційно настроєної - пролетаріату. Ізрозуміло метою соціалістичних революцій, організованих Комінтерном, було встановлення відповідної форми державного правління - диктатури пролетаріату.

Але пролетарської диктатури не було встановлено по всьому світі і це сталося в першу чергу завдяки новій, якразво імперіалістичній політиці капіталістичних держав, класичним зразком, якої є німецький націонал-соціалізм. Пролетаріат пануючої національності негайно дістав задоволення всіх елементарних соціальних вимог на кошт погіршення умов життя національних меншостей і цілих поневолених імперією народів, за кошт побільшеної їх експлуатації.

Комінтерн, як форма революційного єднання, як ідея, а не як агентурно-імперіалістична сітка, розпався і перестав відігравати будьяку прогресивно-революційну роль, це завдяки до розпуску його Москвою. І сталося це з двох причин: поперше, як ми вже сказали, пролетарські маси всіх більших імперіалістичних країн завдяки задоволенню своїх вимог втратили свою колишню революційність і цікавито збайдужніли до нього, а, подруге маси поневолених народів, для яких соціальний і національний гніт ототожнилися в одну цілість, почали організуватись до боротьби не під лозунгами соціального визволення, а цілком зрозуміло, під лозунгами визволення національного. І шляхом до цього визволення стала не соціалістична, а національна революція з встановленням диктатури не якоїсь однієї соціальної верстви, а влади народу, нації. Тим більше, що, як це виявилось на факті взаємовідносин в СРСР, соціалістична революція не розв'язувала позитивного національного питання, а породжена нею форма державного правління - диктатура пролетаріату за

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 17
(сімейна справа) _____ аркушів;
у тому числі літерні номери _____;
пропущені номери _____
+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Господ. спис.

Посада

20. 08. 2018 року

[підпис]
(підпис)

Т. Мещ

(ініціали (ініціал імені), прізвище)